

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Čuhelové a soudců JUDr. Pavla Bachratého a JUDr. Michala Ryšky ve věci navrhovatelky a) [REDAKCE], b) [REDAKCE], [REDAKCE], zastoupeného navrhovatelkou a) jako zákonnou zástupkyní, proti odpůrci [REDAKCE], zastoupenému JUDr. Jiřím Svozilem, advokátem, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 180, **o návrhu na vydání předběžného opatření**, za účasti Okresního státního zastupitelství ve Zlíně, Dlouhé Díly 351, Zlín, 763 02, o odvolání odpůrce proti usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 30. 4. 2014, č. j. 44 Nc 801/2014-22,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým odpůrci uložil povinnost: A) nevstupovat do prostor na pozemku p. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] funkčně náležejících k bytové jednotce č. [REDAKCE] ve vlastnictví navrhovatelky, vymezených na jedné straně bránou z ulice [REDAKCE] a na druhé straně posuvnou brankou z části pozemku p. č. [REDAKCE] náležející k bytové jednotce č. [REDAKCE] ve vlastnictví odpůrce, a žádným způsobem se v tomto prostoru nezdržovat, B) zdržet se jakéhokoli setkávání s navrhovatelkou a jejím synem [REDAKCE], C) zdržet se nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatelky a jejího syna [REDAKCE] (I. výrok). Rozhodl, že předběžné opatření trvá do 30.5.2014 (II. výrok), žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (III. výrok). Odpůrci uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu Brno-venkov soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč (IV. výrok).

Proti tomuto usnesení podal odpůrce odvolání, uvedl, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Není pravdou, že by navrhovatelku sledoval, obtěžoval, urážel ji a vyhrožoval. Stejně tak neprováděl úpravy okolí domu navrhovatelky a nečinil jí sexuální návrhy. V noci na ni neútočí, neboť chodí spát v 18 hodin. Přívod elektřiny přes společnou zeď mu navrhovatelka povolila, sám jej později odpojil. Vlastní sice vzduchovku, ale kočky a ptáky nestřílí. Paní [REDAKCE] se odstěhovala, protože čelila exekuci. Navrhovatelka mu zneprístupnila chodník vedoucí od jeho bytové jednotky na ulici [REDAKCE] tím, že na něm instalovala uzamykatelnou branku, proti jeho vůli mu dodala před jeho dveře novou popelnici, když původně využívali společnou popelnici umístěnou přímo na ulici [REDAKCE].

Navrhovatelka se k odvolání odpůrce nevyjádřila.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 203 odst. 2 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212 a 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním, bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) i nad rámec odvolacích námitek, a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že návrhem doručeným soudu prvního stupně dne 29.4.2014 se navrhovatelé domáhali vydání předběžného opatření, kterým by soud odpůrci uložil, aby nevstupoval do bezprostředního okolí domu a nezdržoval se tam, zdržel se setkávání s navrhovatelem, jejich nežádoucího sledování a obtěžování.

V návrhu uvedli, že odpůrce je jejich sousedem a majitelem sousedního bytu. Od začátku května 2013 navrhovatele obtěžuje svým nevhodným chováním. Nejprve v době jejich nepřítomnosti obcházel okolo domu a obhlížel ho, následně se navrhovatelce a) začaly ztrácet drobnosti, poté i hodnotnější věci, v nepřítomnosti a bez vědomí navrhovatelky a) prováděl v okolí jejího domu úpravy. Kdykoliv zjistil, že navrhovatelka a) tráví čas venku před domem, chodil za ní a obtěžoval ji svou přítomností, několikrát vstoupil do jejího domu. Připojil se na její přívod elektřiny. Když se začala aktivně bránit, začal být agresivní, vyhrožoval, že ji zničí, v noci na ni křičel a sprostě nadával, každý večer a noc obchází okolo domu po zahradě a nahlíží do oken. Jeho chování na oba navrhovatele působí negativně.

Soud ve věci rozhodl napadeným usnesením. Dospěl k následujícím skutkovým zjištěním: Navrhovatelka a) je vlastnící tzv. čtvrtomku, tzn. je podílovou spoluvlastnicí domu a současně výlučnou vlastnící konkrétní bytové jednotky. Pozemek v okolí domu č. p. [REDAKCE] je ve vlastnictví statutárního města [REDAKCE] je rozdělen tak, aby každý z vlastníků čtvrtomku měl svou vlastní zahradku, která funkčně náleží k té které bytové jednotce. Z fotografie mapy je zřejmé, že přístup k domu navrhovatelů je z ulice [REDAKCE] a přístup k domu odpůrce je ze zadní přístupové cesty. Soud prvního stupně dále podle fotografií popsal bezprostřední okolí společného obydlí. Z vyjádření kamarádky navrhovatelky a) a jejího otce vzal tvrzení navrhovatelů o sledování a obtěžování, včetně verbálních útoků, za osvědčená. Na případ aplikoval ustanovení §§ 81, 82 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen občanský zákoník). A dospěl k závěru, že odpůrce porušuje práva navrhovatelů na ochranu soukromí, lidské důstojnosti, ohrožuje jejich život a zdraví. Podle

§ 405 zákona č. 292/2013 Sb. (dále jen z.ř.s.) návrhu vyhověl, dobu trvání předběžného opatření určil podle § 408 odst. 1 z.ř.s. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Dne 6.5.2014 do řízení vstoupilo Okresní státní zastupitelství ve Zlíně.

Podle § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého (odst. 1). Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy (odst. 2).

Podle § 82 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Citovaná ustanovení občanského zákoníku nachází procesní reflexi v ustanoveních § 400 a následujících zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen ZŘS). Subsidiárně se pak podle § 1 odst. 1 ZŘS užíje občanský soudní řád.

Podle § 405 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.), vyhoví-li soud návrhu, uloží odpůrci předběžným opatřením zejména, aby

- a) opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj nevstupoval,
- b) nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam,
- c) se zdržel setkávání s navrhovatelem, nebo
- d) se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem.

Podle § 75c odst. 1 o.s.ř., nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

Předběžné opatření je rozhodnutí, kterým se poměry účastníků upravují jen prozatímně, dočasně. Proto zákon stanoví, že skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením, musí být alespoň osvědčeny. Znamená to, že tyto skutečnosti se musí jevit alespoň jako pravděpodobné.

Navrhovatelé předloženými důkazy v jejich souhrnu osvědčili, že odpůrce zasahuje do jejich práva na soukromí a na důstojnost. [REDAKCE] potvrdila, že v době, kdy byla na návštěvě u navrhovatelky a) se odpůrce vměšoval do jejich společnosti. Jejím prohlášením bylo osvědčeno také noční obtěžování navrhovatelů, kdy odpůrce vyhrožoval navrhovatelce a) zničením, znásilněním a zabitím. Je jen logické, že křikem odpůrce neobtěžoval jen navrhovatelku a), které byly výhrůžky prioritně určeny, ale také navrhovatele b), který díky křiku nemohl spát a také je jen logické, že v něm výhrůžky vyvolávaly strach. Vtíravé

chování odpůrce popsal i [REDAKCE], který potvrdil i tvrzení navrhovatelky o zhoršení chování odpůrce pod vlivem alkoholu a tvrzení o používání věci navrhovatelky a), stejně jako zapojení elektřiny do rozvaděče navrhovatelky a). Konečně i [REDAKCE] navrhovatelka a) v noci telefonovala, že na ni opilý odpůrce řve, když přijel, odpůrce se schoval. [REDAKCE] potvrdil i následky na psychice obou navrhovatelů (které popsané chování odpůrce rozrušuje, mají velký strach).

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatelé osvědčili splnění předpokladů daných v ustanovení § 81 občanského zákoníku, soud prvního stupně postupoval správně, když odpůrci uložil povinnosti korespondující dikci ustanovení § 405 odst. 1 z.ř.s. Délku vykázaní pak správně určil podle § 408 odst. 2 z.ř.s.

Podle § 403 odst. 1 z.ř.s., účastníky jsou navrhovatel a odpůrce, popřípadě osoba, vůči níž násilí směřuje. Podle druhého odstavce téhož ustanovení, je-li navrhovatelem nezletilý, podává jeho jménem návrh zákonný zástupce, orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo advokát na základě plné moci, pokud má nezletilý pro udělení plné moci přiměřenou rozumovou a volní vyspělost. Je-li navrhovatelem osoba, jejíž svéprávnost byla ve věcech, o něž v řízení jde, omezena, podává jejím jménem návrh opatrovník nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Ustanovení jiného právního předpisu, podle něž je třeba jmenovat opatrovníka, dojde-li ke střetu zájmu zákonného zástupce nebo opatrovníka se zájmem zastoupeného či ke střetnutí zájmů těch, kteří jsou zastoupeni týměž zákonným zástupcem nebo opatrovníkem, anebo hrozí-li takový střet, se nepoužije.

Soudu prvního stupně je možné vytknout jedinou věc, že v záhlaví rozhodnutí neoznačil oba účastníky, tedy navrhovatelku a) a navrhovatele b) zastoupeného navrhovatelkou a) jako zákonnou zástupkyni. Navrhovatele b) soud prvního stupně označil jen ve výroku rozhodnutí. Zmíněné pochybení však nemělo vliv na správnost rozhodnutí.

Vzhledem k uvedenému odvolací soud věcně správně usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. potvrdil, a to včetně výroku o náhradě nákladů řízení a povinnosti odpůrce zaplatit soudní poplatek (zde odkazuje na odůvodnění usnesení soudu prvního stupně).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 4 o.s.ř. Úspěšným navrhovatelům náklady odvolacího řízení nevznikly, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

V Brně dne 28. května 2014

Za správnost vyhotovení:
Soňa Melová

JUDr. Kateřina Čuhelová v. r.
předsedkyně senátu